

Under Nr. 19 foreslaar Udvalget en ny Affattelse af § 20, der gaar ud paa, at Værdien af forskellige aarlige Ydelser, der enten ere begrænsede til et bestemt Tidrum eller til en eller flere Personers Levetid, skal fastsættes efter de Regler, der anvendes af den danske Statsanstalt for Livsforsikring i lignende Tilfælde, dog med Fradrag af det Beløb, Anstalten beregner for Administration.

Endelig foreslaas det under Nr. 45, at Loven ogsaa efter sædvanlige Regler kan blive gældende for Færøerne.

Et *Mindretal* (Borgbjerg, N. C. Christensen og Wilmann) tiltræder i Princippet det foreliggende Lovforslag:

Forslaget imødekommer nemlig det af Socialdemokratiets Repræsentanter i Rigsdagen gentagne Gange fremsatte Krav om en forhøjet Arveafgift til Nedsættelse eller Afløsning af nogle af de uretfærdige indrekte Afgifter.

Arv hører til de Indkomster, der med Rette kunne beskattes føleligt. Den tilfalder Modtageren ikke paa Grund af hans egen Fortjeneste, men som Følge af hans Slægtskab til Arveladeren og den ham i Henhold hertil af Lovgivningen hjemlede Ret, eller som Følge af lov hjemlede testamentariske Bestemmelser af Arveladeren.

Samfundet, der gennem sin Udvikling og sine Institutioner skaber Betingelserne for Formuernes Erhvervelse og sikrer Ejendoms- og Arveretten, har et billigt og retfærdigt Krav paa, naar en Formue ved Arv overgaar til en ny Ejer, at erholde en Part af denne. Dette gælder særlig for de store Formuers Vedkommende. Disse kunne nemlig kun skabes og bevares i Kraft af Samfundets Beskyttelse af Privatejendomsretten og den deraf følgende Udbygning af et Flertal af Samfundets Medlemmer.

I Erkendelse heraf foreslaas det jo ogsaa at beskatte de store Arvelodder med en procentvis større Afgift end de smaa; men erkender man det berettigede i, at Afgiftsprocenten sættes højere for de store

end for de smaa Arvelodder, saa er der ingen Grund til ikke at gennemføre Princippet fuldt ud. At lade Afgiftsprocentens Stigning ophøre for Arvelodder, der overstige 120,000 Kr., anse vi for urigtigt. Der vil sikkert her i Landet falde mange Arvelodder, der betydeligt overstige dette Beløb. Vi stille derfor Ændringsforslag Nr. 1 til § 2, hvorved Afgiftens stigende Skala i Forhold til Arveloddens Størrelse vil blive gennemført for Beløb af indtil over 1 Mill. Kr., hvilket Beløb er saa stort, at der neppe vil falde ret mange større Beløb i Arv til en enkelt Person her i Landet.

I Forslaget skelnes mellem nærmere og fjernere beslægtede og ikke beslægtede, saaledes at de med Arveladeren nærmest beslægtede beskattes lempeligst. Vi anse dette for rigtigt og billigt, men vi mene, at man i saa Henseende bør gaa noget videre for de smaa Arvebeløbs Vedkommende, saaledes, at Afgiften bortfalder for Arveladerens Ægtefælle og Børn under 18 Aar, naar Værdien af den Del af Boet, der falder i Arv, ikke overstiger 1,000 Kr.

Et andet *Mindretal* (Alfred Christensen og Rørdam) kan med Tilfredshed hilse Fremkomsten af et Forslag om Arveafgift som en naturlig Fortsættelse og videre Udvikling af det af Folketingets Venstre i forrige Rigsdagssamling gjorde Forsøg i samme Retning.

Det er beklageligt, at det nærværende Forslag — i Modsætning til vort Forslag i Fjor — tager Sigte paa, „at Afgiftens finansielle Udbytte væsentlig vil komme til at bero paa den Procent, der beregnes af de smaa og middelstore Arve“, men, efter at Finansministeren har besvaret et af os stillet Ændringsforslag om at lade Arveafgiften udgaa for de Tilfælde, hvor den efterlevende Ægtefælle forbliver i uskiftet Bo, med imødekommende Forslag til Regler, hvorefter Afgiften forbliver uberigtiget, til Skifte finder Sted — vil Mindretallet ikke modsætte sig, at nærværende Lovforslag gennemføres som Kompensation for Nedgang i Toldskat paa Livsforbrødenheder.